

AD ORATIONEM ANNIVERSARIAM

QVAE

STVPENDAS CORPORVM MOLES

ΑΚΑΡΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΩΝ ΚΚΩΛΗΚΙΩΝ

der allerkleinsten und unsichtbaren Bürgern

MINVTATIM CONSECRABIT

IN MEMORIAM

PER ILLUSTRIS ICTI

CASPARIS CHRISTIANI
SELIGMANNI

SUMMI SANCTIORIS STATUS SENATORIS

ATQVE ITEM

CONSVLIS ZITTAVIENSIVM GRAVISSIMI

FVTVRO MARTIS DIE

H. L. Q. C

HABENDAM

PATRONOS MAGNIFICOS ET AMPLISSIMOS

BONOSQVE EX OMNI LITERATORVM

ORDINE VIROS

PER OFFICIOSE AC PERAMANTER

INVITAT

ET

ΑΑΑΓ ΑΙΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗC ΓΗC ΚΑΙ ΑΝΑΑΩΝ

Das ewige Salz

Das Salz der Erden

und

Das thumne Salz

EX DIVINIS ORACVLIS IN PVBLICVM EXTRAHIT

SAMUEL FRIDERICUS BUCHERUS GYM. CONRECT.

ZITTAVIAE LITERIS VIDVAE STREMELIAE

Exeg.

C.

227,6

Quantum utilitatis ab sale proficiscitur, tantum in eo admirabilitatis elucet. Est uero sal uel Fossilis, quem ipsa natura, sapiens rerum artifex, singulari solertia et architectura non ineleganti, perficit, uel opera artificioque hominum excoëtus. Sal Fossilis, ex abstrusis terrae recessibus et montibus caesus, uenustatem circumfundit quam latissime. Altiozem tamen dignitatis gradum assequitur, ut nihil de sale, ex lacu et mari exportato, dicamus, *sal ammoniacus*, quem literatissimi uiri, quoniam *Cyrenaei* eum, arenarum molibus abditum, umbrosis ex tenebris, eruebant, ab *Graeco* uocabulo *ἀμμος*, quod *arenam*, uel *Hebraeorum* מֶלַח, quod *calorem*, aut ab uocabulo *Ἀμμων*, quod *Ammonis oraculum* significat, nomen accepisse, iudicant. *Casaubonus* παρὰ τῆς ἀμμου, ab *arena* dictum, arbitrat. Alii originem *Ammonis oraculo* uindicant. Vnde praecclare *Strabo*: Περὶ τὸ ἱερὸν Ἀμμωνος ἄλας καὶ νῦν ἐτι εὐρίσκεται πολὺς, *prope a templo Ammonis etiam nunc multum salis inuenitur*. Flammi collucet *sal pellucidus Aethiopiae*, *Tegassanus*, et ad *Africae oras*, quibus *aurei* copia atque omnium rerum affluentia nomen dedit, qui omnia lustrat, et luce sua complet, *gemma salis*, et *flos salis*, uirtute excellens. Ex illustri quoque salis genere eminent *SAL Memphiticus Aegyptiorum* SUBRUBENS, *CROCINUS Cappadocum*, *AETNAEUS Siculorum* et *Africae PURPUREUS*, qui et in salinis coquitur, *CORINTHIACUS*, uiridissimos riparum uestitus exscribens, *SARMATICUS*, *TATTARICUS*, *TAURICUS* purus et *candidus*, *cinereus*, *nigrore circumfusus*, *uiridis*, *uersicolor*, *AGRIGENTINUS Siculus*, qui igni admotus nec crepitat, nec exilit, sed, contra naturam salis, in aquam puram atque liquidam abit, *SAL CAUCASI*, *ARABIAE*, *SODOMITICUS* et *SENEGANUS AFRICAE*, qui montes, stupendas naturae salinas, proiicit, atque item ex flumine *Senega* ferro caeditur, spectatissime floret, nimbis ac imbris resistit, omnem aquarum impudentiam ridet, excitandisque aedificiis firmissimos lapides suppeditat, quorum in duritatem transisse commemorant. Ab *Senegani*, ex maxima fluminis altitudine, sal memorabilis effoditur, cuius montes penitus abditae atque praecisi, in dies, in immensum excrescunt. Virtute praestantissimus *SAL ARABUM ALCALICUS* est, quem natura, subter terrarum uisceribus, et fontium uoraginibus, excoquit, et, quod omnino permirum uidetur, ut natium aurum et argentum, ex metallorum lapidumque cauernis, elicit, atque extrudit, et ab *Arabum* אֶלְקָלִי, quod *exustionem* designat, appellatur: Quippe ignis subterranei cum aestus eum circumuadit, antiquis sedibus propulsatur, ex latebris atque ex tenebris erumpit, auitisque aedibus expellitur, ut reliqua, quae ad *natiuum salem* spectant, silentio praetermittamus. *Sal*, ad communes hominum usus *excoëtus*, cibus adspersitur, et ab *Medicorum* et *Chymicorum* sale longissime dissidet. Hoc enim natura rerum principio particulas, ad corporum communitatem, coniungit, atque arctius consociat. Vnde ex quacunque etiam materia et parte excutitur, ac festiuo lepore, uariaque uenustate, admirabiliter, circumfluit. Figurarum lusus, in corporum speluncis, ueluti cubilibus, delitescens, dispares, dissimilesque sapores, et dulces, et pingues, et austeros, et amaros, et acerbos et acidos, circumplicatos, constanter dispertit, circumstantiumque oculos, mollitie, longitudine, traiectionibus, pyramide, mucronibus, addo, colorum uarietate, uicissitudinibusque, incredibiliter, reficiunt ac reparant. Nullum etiam quod, extra salem, uinculum, ad stringendas minutissimas corporum partes, natura coniunctius uoluit, easdem suauiter circumscribit, occulte comprimit, et diligenter retinet, distractas imagines, per lapides, per marmora, per gemmas, per cretas uersicolores, per mapparum, quas natura accurate, cogitateque perscribit, geographicarum uias, agros, flores, siluas, segetes, scite admodum, definit, earumque simulachra, magnificentissime expolit, effigies uicissim diffundit, pulchritudinem uarie disiicit, et lineas, ad uiuam rerum similitudinem, haud ineleganter, perducit, ut nihil agreste, nihil inconditum, nihil peregrinum aut exstet, aut emineat, aut iter introrsum flectat, ut rerum formandarum magistra et moderatrix munus suum, omnibus numeris et partibus, explese uideatur. *Sal* in primis *fossilis* lucet in tenebris, splendetque per se semper, neque alienis unquam sordibus obsolescit, ut, quo diuina te cunque sapientia et potentia spectatorem ferat, non modo mirabilia, sed prodigiis similia, prouenire uideas. At enim, missis naturae miraculis, quae *de diuinorum oraculorum sale* copiosissime disputari possunt, ea breuiter a nobis strictimque dicentur. *Sal* cum esset quondam *aeternitatis signum*, quod corpora ab interitu et corruptione, suo complexu, aliquamdiu, ueluti monumentis, praemunit: Ab illo *aeterno sale*, scribendi exordium proficiscetur. *Vatablus* et *Bodinus* uxorem *Lothi*, quam Deus, in perpetuam rerum *Sodomiticarum* respectus memoriam, ex sale exsculperat, *Gen. XIX 26. aeternam statnam* uocitant: Tametsi, isthanc feminam in simulachrum, quod *salis mineralis* nomine *Medici* circumferunt, sic abisse, plerique consentiunt, ut hominis solidam, expressamque effigiem retinuerit. *Hebraeis* aperte explicateque נְצִיב מֶלַח, *statua salis*, dicitur, ab uocabulo נָצַב, *statuit, posuit, fixit, sedit*, *Chaldaeis*, *Syris*, *Arabi*, *Samaritanis* usitatissimo. Vnde et *Arabes* statuas, columnas, uexilla, cippos, lapides, uiarum indices, simulachra, alia commemorandae uetustatis monumenta, suis certis ac propriis uocabulis, ab eadem matre profectis, nominarunt. Auctor libri sapientiae *C. X. 7.* uxorem *Lothi* in salis statuam translatae fuisse, firmum quoddam ac graue testimonium dedit. In hanc quoque causam testes *Iosephum Antiquit. L. I. C. XII.* et *Elieferum* פְּרָקִי אֲבוֹת, *ex patrum tabulis, C. XII.* aduocant, qui, salis sese statuam spectasse, manibusque contrectasse, commemorant. Idem confirmant *Bentaminus*, *Buntingius*, *Borchardus*, *Adrichomius*, *Breitenbacius*, alii, quod tamen multis simile uero non uidetur. Summa autem dissensio, quomodocunque se res habeat, in explicanda naturae commutatione, inter magnos homines, maxime per *Angliam*, commota est; Posteaquam *Guilielmus Conardus*, *Henricus Doduellus*, *Dehelenus Cluuerus*, aliique, quae diuina instrumenta de creatione mundi, de rudi indigestaque mole, de planetis, de stella, quae *Magos Hierosolymas* et in agrum *Bethlehemiticum* ferebat, de nostra salis statua, enarrant, naturae legibus, ac intelligentiae humanae magisteriis, metienda esse, censuerunt, de rebus diuinis tam libere loquuri, ac si se spectatores ociosos praebuissent admirabilis architecturae, et pars eorum, in

caelestium aedium uestibulis stetit, pars autem Lothi calamitatem, cum acerbissimo uxoris interitu coniunctam, ex tectis fenestrisque prospectasset. Circumgestant antiquata ludorum fercula, praeferunt litterarum uulgo, tamquam noua, inusitata, et de caelo delapsa, plena dissimilitudinum, et affectu, conatuque aemulandi Cartesii philosophandi studium, exornant equidem, uerum tamen assequi nequeunt. Venditatio est et ostentatio, quae multum ingenii ad fingendum, nihil firmanenti, nihil uirium habet. Statuam salis, ex immensa ignis ac sulphuris grandine, ex qua Sodoma ignescebat, cum *Aben Esra* et *Hugone Grotio*, et magna ui salis congesta, cum *Conardo* fabricantur, quas materias, dicunt, in omnes corporis partes penetrasse, ac, eisdem depressis, naturae industriam membrorum compactionem ita explesse, uniuersum aedificium ut tandem transisset in *salem fossilem*, eadem ratione, qua, teste rerum magistra experientia, corpora in lapides indurescerent. Enim uero nulla nobis cum istis hominibus societas est, sed summa potius distractio. Namque etsi illa opinio, solertissimis naturae indagatoribus, uideri posset, habere aliquid excusationis, tamen uanitas falsitatem, tanquam umbra, sequitur. Corpora, temporis diuturnitate, ab assimili spongiae mollitudine, discessisse in lapidum resistendi pertinaciam, et materiam, singulari naturae opera, in *salem fossilem* excurrere posse, ab ueritate nunquam dissidet. At enim uero grauis ille et repentinus casus, in quem summus rerum architectus ac moderator, scelerum speculator et uindex, Lothi uxorem demisit, peculiaris diuinae conuassationis, percussioisque testis, perterritos spectatores, momento temporis, circumstabat. In temporis enim puncto ab hominibus, ut esset marmoreum quoddam, perpetuumque memorabilis castigationis monimentum, in salis statuam deuolasse, tam uerum iudico, quam quod uerissimum. Rerum autem euentus, tam exiguo circumscriptus temporis spatio, uiribus, sali naturaliter insitis, repugnat maxime. Et si tantundem prodigii, illa admirabilitatis opifex, natura excitasset, reliquos assistentes homines, et res circumiacentes ab lege sua perturbationis naturali, cur tam circumspecte disiunxisset, ut in eorum perinde, atque in translatae Lothi uxoris, corporibus, in aliam naturam conuertendis, omnes neruos roboris, uirtutisque suae non contenderet. Sed ab salis statua disiungo me fere, referoque ad mansuetiores musas. Salem, aeternitatis imaginem, amicitiaeque simulachrum ferebant ueteres, cum quibus coniunctissime, amantissimeque uiuere uellent. Idcirco iucundissimae uitae atque officiorum omnium societates, neque publicis, neque priuatis, neque forensibus, neque domesticis in rebus interrumpendae, antiquis ἄλες, siue mutuae salis coniunctiones, dicuntur. Nuptiis, earumque conuiujs, incorruptum amoris testem, *salem* praemittebant. In apposita mensa, conquistissimis epulis exstructa, amicitia et necessitudo magis ex salis apparationibus elucebat. Qua de causa in nuptiis legebantur mulieres ἀλατόφθαλμοι, salis oculi, Germanis *Salzmesten* nominatae, quae oculum sali adicerent, aeternique foederis instrumentum, sale praemunitum, commemorarent ad posteros. Verissime *Philo*: ἄλες καὶ τράπεζα σύμβολα τῆς γνησίας Φιλίας, sal et mensa constantis amicitiae indicia censentur. Cuius consuetudinis perantiquae memoriam prodit *Moses* Num. XVIII. 19. cum aeterna ipsius Dei scita ac iussa comprobata dicit ברית מלח עולם קח, tabulam aeternitatis, foedus salis aeternitatis, hoc est, aeternam legem, tamque memorabile foedus, ut, more ueterum, in gemmas, et marmoreas tabulas, aut in aes, aureis literis, incidatur quam accuratissime, qualem notionem uocabulo קח esse insitam, uiri docti iudicant. Si quis firmissima et sanctissima diuinorum oraculorum testimonia assidue legat, studioseque peruolutet, plures huius aeterni foederis locos percontari, et ab sacris scriptoribus, quodcunque sal referat, scitari poterit. Genti *Dauidis* regnum, aeterna salis lege, cauebatur. Vnde et *Abia* testificabatur *Ierobeamum*, et uniuersum populum: Quod Deus Dominus *Israelis* dederit *Dauidi* in perpetuum praesidium, ei et filiis eius ברית מלח, διαθήκην αἰώνιον, ex foedere salis, einen *Salzbund*. *Maimonides* perquam scite הלמוד הורה C. X. 6. Moris erat, ut ad sacrosancta confirmanda foedera sal et panis adferrentur, qua caerimonia, amicitiae coniunctionisque necessitudinem inuiolatam seruandam, aeternamque esse oportere, significabant, et eiusmodi אמת עולם, aeternam fidem, *Moses*, *Prophetae*, doctores nostri nominant ברית מלח עולם, foedus salis aeternum. In *Iudaeorum* commentarijs relatum legimus, *Hebraeos* quondam, diebus Sabbati, infantes sale adspargere, aut perfricare consuesse, teste *Maimonide* שבט C. VIII. 7. הילך בשבת מ' לז' שמחת עולם של שבת, puerum in sabbato sale perfricant, in memoriam aeternae laetitiae sabbati; Quo referunt locum *Ezech.* XVI. 4. et aquis non es lota, ut munditia eniteret, חלה חלה, et salis condimento non es perfricata. Omnibus *Hebraeorum* sacrificijs et suffimentis inspergebatur sal, in primis *Sodomiticis*, qui alijs condimentis palmam praeripere credebatur, ut Deus ipse sanxit *Leu.* II. 13. Et omne munus sacrificij tui sale condies, neque disiunges *salem* foederis Dei tui ab sacrificio tuo, in omni munere tuo *salem* afferes. Ad lucem arcte et grauius hic, cum bono *Homero*, ut uetus est prouerbum, magnus dormitat *Maimonides*, qui *salem* e caecarum gentium sacrificijs sustulit. Quod si peruolutasset princeps *Iudaeorum* magister grauissimus et eloquentissimus *Homerus*, *Theocritus*, *Polybios*, cunctamque literatae *Graeciae* gentem, longe sensisset aliter. Certe ab se discessisse uidetur, qui scholae *Academicae* et *Peripateticae* institutis, praeceptisque abundat, ac in *Platonis* et *Aristotelis* replicandis commentarijs salis caerimoniae praetermittit. *Homerus* *salem* θεῖον, *Plato* θεῶν φίλον βρώμα, diuinum et Deo pergratum cibum uocitat. Animi labem aqua, ex mari hausta, aut sale perfusa, euanescere, manibusque elui posse, putant ueteres. Concinne *Theocritus*: καθάρῳ δὲ πυρώσατε δῶμα θεῖω πρώτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὡς νεόμισα, θάλλω ἐπιπράϊνευ ἐξεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ: Sacro primum sulphure lustrate domum, deinde mixtam sale, uti mos est, aquam salutarem circumfusam, ramo decet oleagino adspargere. Ab hac consuetudine aquae lustralis, cui *salem* immittit *Romanus Pontifex*, caerimoniae *Iohannes Spencerus* *Leg. Hebr. Rit.* L. III. C. I. p. 997. repetendam arbitratur. *Vinarienses interpretes* rectissime nos condocerant, *salem* sacrificijs *Hebraeorum* adiectum, quia quasi cibus Dei fuerint, omnis uero homi-

num cibus sale adspargatur, et quia sal, in aternitatis monumentorum numerum adscitus, foederis perpetuitatem, ac inuiolatam fidem significare debuerit, quod ipse Deus his uerbis uelit: *Neque disiunges salem foederis Dei tui*, id est, foederis aeterni, sale confirmati, *ab sacrificiis tuis*. Sicuti pactum hominum foensum, apud ueteres, tum demum firmum erat, ac stabile, rescindique non poterat, cum salis caerimonia, ueluti lege in ciuitatem bene moratam recepta, cauebatur: Ita sal sacrificium ratum faciebat, et utramque partem de seruanda fide, ex aeterna salis pactione promissa, amicissime admonebat. Sal causa gustus omnisque saporis est, sine cuius aspersione cibi nihil elegantiae, nihil commendationis, nihil iucunditatis retinent, terraeque ad *Physicorum* caput mortuum referuntur; Quocirca nihil, rebus in humanis, tam utile, tamque fructuosum, quam sal, iudicatur, et quae demum cunque cum sapientia arctius coniunguntur sententiae, sales uocantur, qui orationibus perinde, atque sal cibus ac materiae saporem, gratiam, urbanitatem, prudentiam, pulchritudinem, dignitatem inferunt. Clara et testata res est, nec ulla enarratione eget. *Christus ipse Matth. V. 13.* uere sapientes salis nomine cohonestat, cum ait, *ὁμοίως ἐστὶ τὸ ἅλας τῆς γῆς, υὸς ἐστὶς σὰλ τερραε*. Doctores enim, diuinis praeceptionibus et cohortationibus, mortales animi labe ac putredine dissociant, Deoque, tanquam accepta ac perdulcia sacrificia, ferunt, omnemque sermonem sale diuiniae sapientiae adspargunt, condiunt atque circumfundunt, quod et *Paulus* commonefacit. *Col. IV. 5. 6.* Ἐν σοφία περιπατεῖτε πρὸς τὰς ἔξω τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὁ ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἁλατι ἠρτυμένος. Vbi ἐν σοφία περιπατεῖν, notione Attica, significat uitam praeclare, digne ac sapienter instituere, apud illos maxime, cum quibus nobis disputandum, ac sermones conferendi sunt. *Περιπατεῖ* enim, teste *Meurfio*, *Aristophani*, *Platoni*, aliisque erat disputatio Philosophorum. Nominem τῶν ἔξω eos *Paulus* notat, quos scholae nostrae gentiles nominant, et τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι est, opportunum tempus, et commodam occasionem, ueluti gemmas, res pretiosissimas, captiuos, aut magna ui pecuniae, aut sanguine suo, redimere, *i. Cor. VI. 20. VII. 23. Gal. III. 13. IV. 5. 1. Petr. I. 19. Apoc. V. 9. XIV. 3. Georg. Raphael. Annot. Philolog. in N. T. P. II. p. 518. et G. Craus. Phosph. p. 147.* λόγος ὁ ἐν χάριτι est gratia sermonis, cum amoris significatione, delectatione et suauitate coniuncta, ut in auditorum animos penitus influat. Vnde *Plutarcho* in *Alcibiade* ἡ τῆς λόγου χάρις, diuina eloquentia, et poëticae *Pindaro* χάρις adpellatur. Sermo, sale diuiniae sapientiae conspersus, uenustiore gratia, suauitate ac dignitate adfluit, quam *Christus* commendat quam maxime *Marc. IX. 50.* *Habete in uobis ipsis salem, et pacem sectamini.* Quo et *Paulus* spectat *Eph. IV. 29.* *Ne nullus quidem sermo σαπρὸς, putridus, ex ore uestro progrediatur, et si quis sermo progrediatur, accommodatus sit ad perutilem aedificationem, ut χάρις, gratiam, afferat audientibus* Elegans uero est locutio, qua *Christus* discipulos suos τὸ ἅλας τῆς γῆς, salem terrae, nominat, *Hebraeis* non infrequens, uti illa: *Vos estis lumen mundi.* *Maimonides* כלי המרקה C. VIII. 6. משה רבנו רב מר רב משה *Rabb dicebat: Moses Israelis octo custodias praescripsit, quatuor ex Eleasare, quatuor ex Ithamare. Venit Samuel, et constituit sexdecim, Dauid uero quatuor et uiginti* וכל ה' ממלה וכל, et omnes sacerdotes erant ex sale terrae, nempe Israelis. *Quinam sunt sal terrae? Sapientes Israelis.* Vocabulum enim וכל, κατ' ἐξοχὴν terram Israelis designat, quod fuisse persequitur *Relandus Palaest. Lib. I. C. II. 199 p. m. 7 199. Hebraeorum doctores* multum sibi exinde honoris assumebant, quod sint sal terrae, hoc est, sapientes Israelis, quam ex *Hof. IX. 3.* *terram Dei*, et cum interprete *Chaldeo* וכל שבתתא וכל, terram maiestatis diuiniae, adpellant. Nisi igitur me omnia fallunt, *Christus* hic perstringit *Judaeorum* magistros, qui, deprauatae uoluntatis uitio, a generis nobilitate et bonitate descuerant, Dei ciuitatem, ἐπάνω ὄρεος κειμένην, quae in monte sita erat, *Matth. V. 14.* in ieiunas atque aridas praeceptorum suorum traditiones ac latebras, uelut in sepulchrum, condebant, ut lux caelestis doctrinae, ueritatisque clarissima obscuraretur, et tamen, etsi τὸ Φῶς τῆς κόσμου, lumen mundi, uideri uellent, εἰς ἀσκὸς παλαιὸς, in ueteribus uiribus harum traditionum, *Matth. V. 15. IX. 17.* ipsi delitescerent. Hinc *Seruator noster* ueram sapientiae gloriam in suos discipulos transfert: *Vos estis sal terrae Israelis*, hoc est, diuinoris coetus, quem mihi colligam sub alas maiestatis diuiniae. ἅλας ἀναλον uero est doctrinae salitas, impietas et imprudentia, qualis sal in *Pharisaeis* et *Scribis* erat reconditus. Vnde *Salom. Glassius Gram. S. p. m. 1252 Hebraeorum* הנהגה, *Hiob. I. u. ult. et XXIV. 12.* *putredinem, uel impium sermonem, impietatem, insulsitatem* uocitat. Priori enim loco haec leguntur: *Atque in his omnibus nihil peccauit Hiobus, neque dedit הנהגה, insulsitatem, LXX. Senes transferunt ἀφροσύνην et Chald. שחמך וכל, uerba uitiositatis sceleris, aut peccati, Syrus, neque הנהגה conuictis consuetus est, Arabs, neque הנהגה, execrationem protrusit.* *Lutherus* optime: *Et thāt nichis thōriades nichis ungesalgenis.* Namque הנהגה proprie est insulsitas et insipientia, μεταφορικῶς stultitia, ut adeo insulsum sit contrarium salis et sapientiae. Quod uero, *Athenis*, qui uiam uulgaris doctrinae hactenus ingressi, ad profundioris sapientiae delicias, et in literatorum ciuitates transmittendi erant, prius salem sapientiae et uinum laetitiae gustarint, testatur *Herodotus Erat. pag. m. 193.* ὅταν οἱ μὲν δὴ τῶν νεῶν τοῖσι διδασκαλοῖσι κατ' ἔσω ἐκβληθῶσι, ἐκ τῆς μὴ γεύσασθαι τῆς τῆς σοφίης ἀλός, καὶ διὰ τὸ παραλείψαι τῆ ἐν χαρμονῆσι ὄντα, ὅπως τὴν ἀνάγκησιν τὴν τῶν ἀρχόντων διαφεύγωσι, ἢ μὲν εἰώδασι οἱ διδάσκαλοι προπέμπεσθαι. Nos, ex opipare apparata sapientiae salina, in publicum proferimus *Casparem Christianum Seligmannum*, in quo sal et candidus, et purpureus, et uiridis, et uersicolor, aureis lineis et imaginibus perquam raris notatus, latissime splendescit. Cuius fulgor, ut et ad nos repercussus transferatur, proxima *Martis die, Hora IX.* de sapientia et prudentia illius, immensam potentissimi creatoris sapientiam, quam elegans minutissimorum uermiculorum architectura enarrat, admirati, commemorabimus honorificentissime, *Causa Dei* agitur, et decus magni uiri. Quapropter summa spes est, fore, ut *PATRONI MAGNIFICI et AMPLISSIMI, omnesque literatissimi Viri*, quos, testes atque socios diuiniae laudis, perofficiose peramanterque inuitamus, frequentes confluant. P P. Domin, Quinquages. anno R, S, clō Iccc XXXIV.